

s. Bruna od Maryi

ŚW. BRUNO: „...uczyn mnie godnym chwalić Twoją sprawiedliwość.”

Link do filmu: <https://youtu.be/RkHszRrYKh0>

Zostań Patronem kanału – wesprzyj, proszę, moja prace:

Fundacja Biskupa Hugona
Bank Pocztowy S.A. 17 1320 1104 3006 5417 2000 0001
tytułem: pustelniczy-youtube

Źródło główne:

Abp Marcel Lefebvre, „Msza Wszech Czasów”, Wyd. Te Deum, Warszawa 2025, <https://tedeum.pl/arcybiskup-marcel-lefebvre-msza-wszech-czasow-te-deum> [dostęp: 24.05.2025]. UWAGA! W antykwariatach można znaleźć starsze wydanie, nieco inaczej wyglądające, ale bez zmian w treści. Zwykle nieco tańsze (to wykorzystałam – numer strony poniżej).

Abp Marcel Lefebvre, „Msza Wszech Czasów”, Wyd. Te Deum, Warszawa 2020, s. 21.

Źródła dodatkowe:

Domine, labia mea aperies, et os meum annuntiabit laudem tuam.
Panie, otwórz moje wargi, a usta moje będą głosić Twoją chwałę.
(Ps 50: 17)

Św. Bruno z Kolonii, „Commentarium in Psalmos”,

https://books.google.pl/books?id=tPQUAAAAQAAJ&printsec=frontcover&hl=pl&source=gbs_ge_summary_r&cad=0#v=onepage&q&f=false, s. 867 [dostęp: 16.06.2025].

Domine, labia mea aperies, id est idonea facies ad laudandum justitiam tuam; ac si diceret: Dum non mundatus a peccatis exstitero, idoneus ad te laudandum nullatenus ero, et sic jure labia clausa habebo. < Non enim est speciosa laus in ore peccatoris (Eclli. xv, 9)> Ast ubi me a peccatis mundaveris, mox idoneum ad laudandum *te*, me constitues, et sic *labia mea aperies*, id est jus te laudandi mihi concedens. *Et postquam aperueris labia, os meum annuntiabit laudem tuam*, id est laudabit misericordiam et justitiam tuam. Quoniam adeo ingemuerat de peccato et oraverat pro eo, posset aliquis dicere: Quare in tantum gemis? Noli gemere, sed sacrificia legalia Deo offer pro peccatis, et sic liberaberis. Ad quod excludendum sic addit: Necessesse est lit gemam et orem: nec utile quidem est ut sacrificia legalia offeram, quae ego non offeram.

„Panie, otwórz moje usta”, to znaczy, uczyn mnie godnym chwalić Twoją sprawiedliwość; jakby powiedział: Dopóki nie jestem oczyszczony z moich grzechów, nie będę wcale godny chwalić Cię, i słusznie zamknę moje usta. < Bo nie jest piękną chwałą w ustach grzesznika (Syr 15, 9).> Ale gdy oczyścisz mnie z moich grzechów, wkrótce uczynisz mnie godnym chwalić Cię, i wtedy otworzysz moje usta, to znaczy, dasz mi prawo chwalenia Cię. A gdy otworzysz moje usta, moje usta będą głosić Twoją chwałę, to znaczy, będą chwalić Twoje miłosierdzie i sprawiedliwość.

Św. Tomasz z Akwinu, „In Psalmos Davidis expositio”, <https://www.corpusthomicum.org/cps00.html> [dostęp: 16.06.2025].

Hymnus est laus Dei cum cantico;
canticum autem exultatio mentis de aeternis habita,
prorumpens in vocem.

Hymn jest pochwałą Boga za pomocą pieśni;
pieśń zaś jest wzniesieniem umysłu ku rzeczom wiecznym,
wyrrywającym się poprzez głos.

Św. Pius X, Encyklika „Pascendi Dominici gregis” o zasadach modernistów,
https://www.ultramontes.pl/pius_x_pascendi.pdf, ss. 20–21 [dostęp: 16.06.2025].
<https://tedeum.pl/encyklika-papieza-piusa-x-pascendi-dominici-gregis-o-zasadach-modernistow-z-8-wrzesnia-1907-roku> [dostęp: 16.06.2025].

Agnostycyzm uważać należy w nauce modernistów jedynie jako stronę negatywną; pozytywna polega na tzw. immanencji życiowej. (...) Pierwsze rozbudzenie jakiegokolwiek objawu życiowego, do którego i religia, jak już zaznaczono, należy, wynika z jakiejś potrzeby albo podniety: pierwsze drgnienie jednakże, jeśli o życiu w ściślejszym mówimy znaczeniu, upatrywać należy w pewnym poruszeniu serca, które zowiemy uczuciem. Ponieważ Bóg jest przedmiotem religii, wynika, że wiara, która początkiem i podwaliną jest wszelkiej religii, polega na pewnym uczuciu, które powstaje z potrzeby tego, co Boskie.